

man vilde have, at den skulde være sikker (Th. Nielsen: Det sker ogsaa alle Begne), og det sker, som det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds i dette Mødelik bemærker, alle Begne, naar man vil være sikker paa, at en Egtetpagt ogsaa i Praxis faar den tilfugtede Virkning. Jeg har ingen Anledning til at antage, at den høit erede Justitsminister nu vilde modsætte sig en Tilspøining til Lovforslaget om, at Konfirmation af Egtetpagter herefter er overflødig. For Resten vil jeg sige, at, naar man i det Sele taget vil komme ind paa Egtetpagter, maatte der dog findes en Bestemmelse om f. Ex., at den skal thinglæses, eller hvordan man nu vil ordne det med Publikationen, saaledes at Tredeemand ikke indlader sig med vedkommende Egtemand i den Tro, at han har samme Naadighed over Fellesformuen, som alle andre Egtetmænd isølge Lovgivningen have. Jeg kan ikke Andet end vende tilbage til at sige, at det er bedst, at man ikke kommer med en saadan Tilspøining, men at man holder sig til Lovforslaget, saaledes som det er, i alt Fald med de Forandringer, som den høit erede Justitsminister har antydet, og med saadanne Forandringer, som muligvis Andre maatte finde sig foranledigede til at bringe i Forslag. — Med Hensyn til selve den Tanke, som gaar igjennem Lovforslaget, kan jeg ganske henholde mig til, hvad jeg yttrede under Interpellationen i 1876, jeg vil ikke dertil kunne sige noget Nyt. Jeg vil kun sige, at jeg finder det, som her er foreslaaet, rigtigt og retfærdigt og ogsaa — det vil jeg sige til det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds — saa beskyttende paa mange Steder, at det efter min Overbevisning vilde være særdeles ønskeligt, om det blev til Lov, om man end kunde ønske, at meget Andet og Mere i denne Materie ogsaa i sin Tid blev til Lov.

Struse: Jeg skal i Modspøining til de hidtil fremstaaede Talere sige, at jeg, foreløbig i det Mindste, er imod dette Lovforslag. Den erede Forslagsstiller har ikke nødig at blive bange for det, det er jo muligt, at mine Udtalelser kun have en meget ringe Indflydelse, hvad jeg helst vil tro; men jeg kan ikke negte, at, naar jeg ser paa hele den Sag, der, om jeg saa maa sige, ligger bagved dette Lovforslag, saa er det, som her foreslaas, en saa aldeles forpindende Støtrelse, at jeg alene af den Grund vil modsætte mig det, fordi jeg ikke tror, som det erede Medlem bagved (Veth) sagde, at det at faae skudt en lille Breche i denne Materie skulde være den lige Bei til at faae sat paa det i dets Helhed. Det er dog ikke alene derfor, at jeg ikke kan gaa ind paa det, men ogsaa, fordi den Sag, som nævnes, efter mit Syn er en af de ringeste Sider af hele den saakaldte Kvindesag. Naar vi overhovedet skulle til at røre ved vor Egteskabslovgivning, ved den Retsstilling, som Egteskabet medfører for begge Egtetfæller, saa trænges der til noget

ganske Andet end til en saadan enkelt Beskyttelseslov for en ganske enkelt Klasse. Vor Egteskabslovgivning stammer jo fra den Tid, da man ansaa Staten for den eneste Myndighed i alle Forhold og som den, der skulde bestemme og afgjøre, hvordan alle Ting skulde forholde sig, de helligste og de mindst hellige, og hvor man da ogsaa foreskrev saadanne bestemte Love for Egteskabet og de dertil hørende Forhold, som efterhaanden have viist sig at være uhensigtsvarende. Det, jeg tror, der skulde til, naar vi skulde ind paa hele denne Lovgivning, skulde være en gjenmemgaende Omvæltning af hele Retsforholdet mellem Egtetfællerne, som stillede begge Parterne lige og navnlig stillede dem saa frit, at der intet Andet var, der bandt, end selve Egteskabet, at man ikke lagde saadanne udvortes Forpligtelser ind i dette Forhold, som forhindrede det i at udvikle sig mellem Egtetfællene, netop paa den Maade, som de selv ønske det. Dette er antydet af det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og tildels af det erede Medlem for Bræstø Amts 3die Valgkreds (Veth), og jeg skal ikke komme nærmere ind paa det. Det forekommer mig, at dette Forslag burde hedde, ikke som det hedder, men, Forslag til Lov om Beskyttelse af visse Arbeidsmænds Koner; thi det er en Lov, som kun vil komme aldeles særlig stillede Kvinder til Gode. Jeg vil dog spørge den erede Forslagsstiller, om han ikke kunde tilføie en § 2, som ogsaa kunde være til Beskyttelse for Mænd, thi ligesom visse Arbeidsmænds Koner kunne være særlig uheldig stillede, saaledes tror jeg, at der kan være temmelig høitstaaende Mænd, som kunne være lige saa slet stillede. Skulde Arbeidsmænds Koner være beskyttede mod deres Mænds Udskielser, saa burde andre Mænd ogsaa være beskyttede mod deres Koners Udskielser. (Munterhed). Sa, man kan nok synes, at dette er latterligt, men det er det slet ikke i sig selv; der er maaste, naar Alt kommer til Alt flere Mænd, der ere gaaede ad undas paa Grund af deres Koners Udskielser, end omvendt; jeg tror altsaa ikke, at denne Sag er saa afgjort, at vi behøve nogen særlig Beskyttelseslov lige over for ganske særlig stillede enkelte Medlemmer af Samfundet. Jeg veed nok, at disse filantropiske Theorier gjenmemløbe Verden i forskjellige Skikkelser, og at de have særligt Naaderum i vor Tid; men jeg tror ikke, at det er fundt, naar de lovgivende Forsamlinger af saadanne Betragtninger lade sig lede til at vedtage saadanne Love som den, her er paa Dntale. — Jeg skal nu ikke opholde mig videre ved, hvad der allerede er peget paa angaaende Forstaaelsen af, hvad der er personligt Arbejde; men dersom dette Forslag bliver til Lov, ville to Ting blive Tilfældet. Der vil blive mange Mænd, for hvem det vil blive meget dyrere at være gift, end det er nu; de floge Koner ville stille sig saaledes til deres Mænd, at de sige: Sa, min Ven, jeg vil nok